

बलामो

दीर्घकवरा ६ धर्मात्मा १० कामुकी ११ श्येता
१२ मेवानन्दा १३ जलाशया १४ । बलेन प्रकृता
दूरम्हंसकति । बल वल्ल संघरथे बलाकाद्य-
चेत्याकान् बलाका । इति रायसुकुटकृतयुपति-
द्वयेन पवर्गोयवकारादिरन्धवकारादिचार्यं
शब्दः ॥ * ॥ अस्या मांसगुणाः । वायुनाशित्वम् ।
स्निग्धत्वम् । रुचिमलत्वम् । वृथालम् । कफपित्त-
हरत्वम् । हिमत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ सारस-
हंसवलाकाचक्रकौशादयो जले प्रवनात् प्रव-
संज्ञाः कथितास्ते तन्मांसं गुरुण्यश्च बलदायि ।
अपि च ।

“अथे वकवलाकादा गुरवः प्राणिभक्षणात् ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्यथा ।

“हंससारकाचाचक्रकौशसारिकाः ।
नन्दीमुखी सकास्त्रा बलाकायाः प्रवाः स्मृताः ।
प्रवन्ते सलिले यस्मादेते तस्मात् प्रवाः स्मृताः ॥
प्रवाः पित्तहराः स्निग्धा मधुरा गुरवो हिमाः ।
वातश्लेष्मप्रदाश्चापि बलशुक्रकराः सराः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(कामुकी । इति शान्धतः ॥)

बलाचिता, स्त्री, (बलेन अचिता ।) रामवीणा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

बलाटः, पुं, (बलेन अन्यते प्राप्यते इति । अट् +
वच् ।) मुहः । इति हेमचन्द्रः ॥

बलात्, अ, (बलमततीति । बल + अत् + क्तिप् ।)
हठात् । बलादिति निपातो हठार्थे इति

स्वामी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ यथा,—
“बलात् संदूषयेद्यस्तु परभार्यां नरः कश्चित् ।
वधदृष्टो भवेत्तस्य नापराधो भवेत् क्लियाः ॥”

इति मातृस्ये २०१ अध्यायः ॥

बलात्कारः, पुं, (बलात्करणम् । बलात् + क्त +
भावे घञ् ।) हठात्करणम् । तत्पर्यायः ।
प्रसभम् २ हटः ३ । इत्यमरः । २ । ८ । १०८ ॥

हठात्कारः ४ प्रसभः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
“मत्ताभियुक्तस्त्रीबालबलात्कारकृतश्च यत् ।
तद्रप्रमाणं लिखितं भयोपघिततन्तया ॥”

इति ऋणादाने मिताचराहतनारदवचनम् ॥
(यथा, रघुः । १० । ४७ ।

“शापयन्मिदपौलस्यबलात्कारकचयहेः ॥”)

बलास्त्रिका, स्त्री, (बलमेव आत्मा स्वरूपं यस्याः ।)
इति शुद्धीवचः । इति शब्दरत्नावली ॥

बलाद्या, स्त्री, (बलाय आद्या श्रेष्ठा ।) बला ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (बलाशब्देऽस्या विवरणं
ज्ञातव्यम् ॥)

बलाजुनः, पुं, (बलस्य बलरामस्य अजुनः कनिष्ठः ।)
शौकणः । इति पुराणम् ॥

बलामोटा, स्त्री, (बलमामोटीयतीति । बल +
ा + सुट् + अच् । टाप् ।) नामदमनी । इति
भावप्रकाशः ॥ (यथास्या गुणाः ।

“बलामोटा कटुस्तिक्ता लघुः पित्तकफापहा ।
मूत्रश्लेष्मणान् रची नाशयेज्जालगर्हभान् ॥

बलाह

सर्वग्रहप्रश्मनी निःश्रेयविघनाशिनौ ।
जयं सर्वत्र क्रुते धनदा सुमतिप्रदा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

बलायः, पुं, (अयतीति अयः प्रापकः । बलस्य
अयः ।) वरुणवृषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

(गुणादयोऽस्य वरुणशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

बलारातिः, पुं, (बलस्य तन्नाम्ना प्रसिद्धस्यासुरस्य
अरातिः शत्रुः ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४६ ॥

बलालकः, पुं, (बलाय अलति समर्थो भवतीति ।
बल + अल् + क्तुल् ।) पानीयामलकम् । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

बलाशः, पुं, (बलमनातीति । बल + अश + अच् ।)
श्रेष्ठा । इति हेमचन्द्रः । ३ । १२६ ॥ (यथा,

“बलाश एवायतसुप्रतश्च

श्रीफं करोत्यन्नमतिं निवार्यं ॥”

कण्ठगतरीगविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—
“गले च श्रीफं क्रुतः प्रवृद्धौ

श्रेष्ठाणिलौ चासुरजोपपन्नम् ।

मन्मेच्छिदं दुस्तरमेतमाहु-

ब्बलाशसंज्ञं निपुणा विकारम् ॥”

इति सुश्रुते निदानस्थाने षोडशोऽध्याये ॥

इत्यस्यान्तोऽध्ययं शब्दो दृश्यते ॥)

बलासमः, पुं, दुष्टः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ब(व)लाहकः, पुं, (बलेन ह्रीयते इति ।
बल + हा + क्तुन् । यद्वा, वारीणां वाहकः ।
पृषोदरादित्वात् साधुः ।) मेघः । (यथा,

कुमारे । १ । ४ ।

“बलाहकश्चेद्विभक्ताराग-

मकालसन्ध्यामिव धातुमत्ताम् ॥”)

सुस्तकः । इत्यमरः । १ । ३ । ६ ॥ पर्वतः ।

दैत्यविशेषः । नागविशेषः । इति मेदिनी ॥

(यथा, महाभारते । २ । ६ । ६ ।

“कम्बलान्तरौ नागौ धृतराट्बलाहकौ ॥”

बलाहकसर्पस्तु दर्वाकरणामन्तर्गतः । इति

सुश्रुते कल्पस्थाने ४ अध्यायः ॥) रमागर्भोद्भवः

कल्किदेवपुत्रः । यथा,—

“तथा रमा सिते पत्ने वैशाखे द्वादशीदिने ।

जामदग्न्याद्व्रतं चक्रे पूर्णं वर्षचतुष्टयम् ॥

पट्टस्त्रं करे बद्धा भोजयित्वा दिजान् बहून् ॥

भुक्त्वा हविष्यं चौराक्तं सुमिष्टं स्वाभिना सह ॥

बुभुवे पृथिवीं सर्वांमपूर्वां सखनेर्हता ।

सा पुत्रौ सुयुवे साञ्ची मेघमालबलाहकौ ॥

देवानामुपकर्तारौ यश्चदानतपोव्रतौ ।

महोत्साहौ महावीर्यौ सुभगौ कल्किवसन्तौ ॥”

इति कल्किपुराणे ३१ अध्यायः ॥

श्रीशङ्खारण्यविशेषः । यथा,—

“स्यन्दनस्तु शतानन्दः सारथिश्चास्य दारुकः ।

तुरङ्गाः श्रेयसुग्रीवमेघपुष्यबलाहकाः ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथाच भागवते । १० । ५३ । ५ ।

“स चाश्वैः शयसुग्रीवमेघपुष्यबलाहकैः ।

युक्तं रथसुपानीय तस्यौ प्राञ्जलिरयतः ॥”

बलिः

जयद्रथस्य भाह्वविशेषः । यथा, महाभारते ।
३ । २५४ । १२ ।

“जयद्रथो नाम यदि श्रुतस्ते

सौवीरराजः सुभगं च एषः ।

तस्यापरे भ्रातरोऽदीनसत्त्वा

बलाहकानौकविदारणादाः ॥”

नद्विशेषः । स तु लवणसमुद्रगामी । यथा,
मातृस्ये । १२० । ७२ ।

“बलाहकश्च ऋषभशक्री मैनाक एव च ।
विनिविष्टाः प्रतिदिशं निमया लवणामुधिम् ॥”

कुशद्वीपस्य पर्वतविशेषः । यथा, तत्रैव । १२१ । ५५ ।

“बलाहकस्तृतीयस्तु जात्यञ्जनमयो गिरिः ॥”

तारापीडस्य राज्ञः स्वनामख्यातो बलाधि-
कारी । यथा, कादम्ब्यां चन्द्रापीडविद्या-

भ्यासकथने । “चन्द्रापीडमानेतुं राजा बलाधि-
कृतं बलाहकनामानं आहूय दृष्टतुरगबल-

पदातिपरिहृतमतिप्रशस्तेऽहनि प्राहिणोत् ॥”

बलाहकन्दः, पुं, (बलं आह्वयतीति बलाहक-
दृशः कन्दः ।) गुल्लककन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बलिः, पुं, (बल्यते दीयते इति । बल दाने + बल्-
धातुश्च इन् ।) उणा० ४ । १२७ । इतीन् ।)

करः । राजग्याहो भागः । (यथा, मनुः । ७ । ८० ।

“सांस्तरिकमानैश्च राष्ट्रादाहारयेद्बलिम् ॥”

“राजा शक्तैरमाद्यैर्वैश्यान्धं धान्यादिभाग-

मानयेत् ॥” इति कुल्लुकभट्टः ॥) उपहारः ।

पूजासामग्री । इत्यमरभरती ॥ (यथा, मार्क-
ण्डे । ६३ । ८ ।

“ददतुस्तौ बलिश्चैव निजगान्नाह्वयुचितौ ॥”)

चामरदक्षः । बलिवैश्वानामकपञ्चमहायज्ञान्त-

र्गतभूतयज्ञः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४८६ ॥ (यद्यस्यो

हि पञ्चसूनापापेन प्रतिदिनं संवध्यते । तन्निष्कृ-

त्यर्थं प्रत्यहं पञ्च महायज्ञाः कर्तव्याः । यथाह

मनुः । ३ । ६८—७१ ।

“पञ्चसूना यदस्यस्य पुञ्जी पेषयुपस्करः ।

कङ्कनी चोदकुम्भश्च बध्यते यास्तु वाहयन् ॥

तासां क्रमेण सर्वासां निष्कृत्यर्थं महर्षिभिः ।

पञ्च कल्पना महायज्ञा प्रत्यहं यद्विधिनाम् ॥

अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ।

होमो हेवो बलिर्भौती वृषज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥

पश्चेतान् यो महायज्ञान् न हापयति शक्तितः ।

स यद्वैपि वसन्निवृत्तं सनाद्यैर्न लिप्यते ॥”

“पशुवधस्थानं सुना । सुना एव सुना हिंसा-

स्थानगुणयोगात् । पुञ्जादयः पञ्च यदस्यस्य

जीवहिंसास्थानानि । पुञ्जी उद्गाहनी । पेषयो

द्वयदुपलासिका । उपस्करः यद्विधिपकर-
कुम्भसंमार्जन्यादिः । कङ्कनी उदूखलमूषवे ।

उदूखलौ जलाधारकलशः ।” इति तट्टीकार्या

कुल्लुकभट्टः ॥ * ॥ यदस्यस्य बलिरूपभूत-

यज्ञस्य प्रतिदिनकर्तव्यतया तस्य विकृतिरुच्यते ।

यदस्यः अनन्वचितो देवताधानपर एव

होमान् कृत्वा प्राच्यादिषु दिक्षु बलिं हरेत् ।

तत्पकरणमाह । प्राच्यां इत्याय नमः । इन्द्र-